

bestemt Krav i Retning af, hvilke Forandringer der skal indføres, vi kræver kun en grundig Undersøgelse. Jeg hævder, at vi er langt ude i Retning af at give Indfødsret til Personer, uanset at de har været straffede, og uanset, om de har faaet Fattigunderstøttelse eller Understøttelse af De fattiges Kasse, og ogsaa uanset, om det er Understøttelser, der er ydede dem for en længere Aarrække tilbage eller op til den allerséneste Tid. Vi henstiller til Lovgivningsmyndigheden at tage disse Forhold under grundig Overvejelse.

Kofoed: Vi er indenfor Indfødsretsudvalget blevet enige om at gøre Rede for vor principielle Stilling til Sagen under tredje Behandling; men jeg kan paa det radikale Venstres Vegne henvise til de Udtalelser, som den højtærede Indenrigsminister har fremsat under denne Sags anden Behandling i Landstinget. Det vil deraf fremgaa, hvorledes vi indenfor det radikale Venstre ser paa denne Sag. I øvrigt kan jeg i alt væsentligt tiltræde de Bemærkninger, der af den ærede Ordfører (Hauge) er gjorte om dette Spørgsmaal.

Grunden til, at jeg har forlangt Ordet, er, at jeg ønsker at rette en Henstilling til den højtærede Justitsminister. Der er paa dette Indfødsretslovsforslag som paa saa mange andre tidligere opført et betydeligt Antal svenskfødte Personer, og de allerfleste af disse eller i alt Fald et meget væsentligt Antal af disse bor paa Bornholm. Indvandringen af Svenskere har været relativt større til denne Ø end til nogen anden Landsdel. De fleste af disse Svenskere har Navne, som ender paa „son“. Men i daglig Tale siger man ikke Pettersson, Jönsson, Göransson, men Petersen, Jensen og Jørgensen; saaledes kaldt de sig selv, og saaledes bliver de kaldt. Der er et stort Antal af dem paa Øen, og deres Børn er blevet assimileret i det Samfund, i hvilket de lever; de føler sig som Danskere og ønsker at benytte den danske Staveform for deres Efternavne. Men naar de skal underskrive paa retslige Dokumenter eller ved andre lignende Lejligheder, tvinges de til at bruge den svenske Staveform, altsaa bruge et Navn, som de er ukendte under i det daglige Liv. Desuden er der Tilfælde, hvor Børn af disse svenske Ægteskaber er døbt med den danske Navneform, medens Søskende til dem har faaet et Navn med „-son“. Der er nemlig af Ministeriet udstedt en Resolution af 15. Marts 1912, hvori det paalægges Præsterne

ikke at døbe Børn af disse Ægteskaber med den danske Staveform, men holde sig til Faderens Efternavn. Før denne Resolution kom, var der mange Præster, der fjøede Forældrene og døbte Børnene med danske Navne; men siden den Tid er Søskende til disse Børn blevet døbt med den svenske Navneform. Dette er ogsaa et uheldigt Forhold, der virker paa upraktisk Maade. Præsterne lider under det, og Folk lider under det; det er et Forhold, vi gerne vilde have ændret. Det, man vilde, eller det, jeg i hvert Fald helst vilde have, var, at der paa Indfødsretsloven gives de forskellige svenskfødte Personer med Navne, der ender paa „-son“, en almindelig Bevilling til, hvis de paa Ansøgningen om Indfødsret har fremsat Ønske derom, at føre det danske Efternavn for sig selv, deres Hustruer og Børn under 18 Aar. Det er imidlertid meddelt mig, at Administrationen ikke mener at kunne føje os i dette Ønske. Det kan være, det støder paa visse Vanskeligheder, som jeg ikke tilstrækkeligt kan overse. Jeg vil derfor nøjes med at fremsætte et meget indstændigt Ønske om, at der bliver givet disse Personer ad Bevillingens Vej en særlig Adkomst til at faa deres svensklydende Navne ændret til dansk Staveform, at en Ansøgning af denne Art, for saa vidt Ansøgerne er uformuende, bevilges gratis, og at Navneforandringen under disse Forhold gives uden Hensyn til, at de fleste eller i hvert Fald et betydeligt Antal af disse Navne i Henhold til Bekendtgørelser støttende sig til Loven af 22. April 1904 er forbeholdte eller beskyttede Navne, hvad man nu kalder det. Jeg beder den højtærede Justitsminister udtale sig om disse Spørgsmaal, ikke saa meget af Hensyn til Sagens almindelige Interesse og heller ikke i og for sig, fordi jeg selv er ubekendt med, hvorledes den højtærede Justitsminister ser paa denne Sag, men for at det igennem en saadan offentlig Udtalelse her i Rigsdagen kan komme til disse Personers og Præsters Kundskab, hvorledes Justitsministeriet ser paa denne Sag.

Justitsministeren (Zahle): I Anledning af den Forespørgsel, den ærede sidste Taler (Kofoed) har stillet til mig, skal jeg svare, at jeg ikke tror, det vil være heldigt at blande Spørgsmaalet om Indfødsrets Meddelelse sammen med Meddelelse af Tilladelse til at forandre Navn, men at den rigtige Fremgangsmaade maa være den, at naar vedkommende svenskfødte